

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Jvlii Fatii// Societatis Iesv// Liber// De
Morti-//ficatione No-//strarvm Passionvm,// Pravorvmqve
Affe-//ctvvm**

Fazio, Giulio

[S.l.], 1599

X. De abnegatione appetituu[m] carnis, & illusionem quadam in ea accidere solita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48673](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48673)

CAPVT X.

De *Abnegatione appetituum carnis & illusionē ac fallacia quadam quæ in illa accidere solet.*

BIECTVM, quod sibi quisq; in prædicta Abnegationis exercitatione, proponere debet, est ipse homo: *Abneget semetipsum*, monet Christus. Quia verò homo duabus constat partibus, corpore scilicet & animo, passionesq; naturales & habitus habet: necesse est, vt hæc nostra Abnegatio ad vtramq; partem se extendat, id est, vt Dei seruus tam corpori, quàm animæ suæ indefinenter deneget omnia, quæ contra legem diuinam ac rationis rectitudinem postulant. Ducto igitur initio à corporis siue carnis abnegatione, affirmo cum Cassiano, *post rerum externarum renunciationem. Illud esse cunctorum luctaminum veluti quoddam soli-*

Cass. li. 5.
Inst. c. 16

solidissimum fundamentum, vt primitus carnalium desideriorum incentiuaperimantur. Nam nullus, carne propria non deuicta, legitimè poterit decertare. Et hoc duplici de causa. Primò: quia cum caro sit quoddam spiritus instrumentum, nisi hæc per Abnegationem accommodetur & aptetur ad illius obsequium & imperium; fieri non poterit, vt homo eam domet, & ad propositum finem dirigat: Altera causa est, quia primi insultus, quibus hostis infernalis Dei seruum inuadit, fiunt in carne; quia cum ipse hostis sit bellator exercitatus simul ac superbus; vt exercitatus, inuadit nos ea parte, quam nouit in nobis esse debilissimam; vt superbus, dedignatur maioribus tormentis eum inuadere & oppugnare, quæ minoribus expugnari nouit. *Nec bellis robustioribus, inquit Cassianus, attentari dignum est eum, qui potest deici leuiori conflictu.* Et paulò post. *Non merebimur, mentis robo-*

Cassian.
li. 5. Inst.
cap. 13.

robo-

robore conquisito, grauiores pugnas ne-
 quitiarum cœlestiū experiri, qui carnem
 fragilē spiritui nostro subiugare nequiu-
 mus. Ita secum pugnabat Apostolus,
 qui de se ipso: *Castigo, inquit, corpus
 meum, & in seruitutem redigo.* Idemq̄
 ab aliis volebat fieri, cū scribens Rom. 8.
 ad Romanos ait: *fratres, debitores su-
 mus non carni, vt secundū carnem vi-
 uamus. Si enim secundū carnē vixeri-
 tis, moriemini.* Imò verò Christi imi-
 tatores ad hoc obligatos esse, testa-
 tur cū dicit: *Qui autem sunt Christi, Gal. 5.
 carnem suam crucifixerunt cum vitiis &
 concupiscentiis suis.* Et B. Nilus Abbas,
 docens nos, quomodo sit aduersus
 carnē præliandum; *Pabulum, inquit,
 est ei detrahendum; cupiditatum vicio-
 rumq̄ pabulum sunt species & imagines
 rerum secularium sensibilium, quæ cu-
 piditates & vitia nutriunt, armantq̄e
 aduersus animam.*

Quæ

Quæ doctrina licet Religiosis omnibus sit vtilissima; Nouitiis tamè præ cæteris ex maximè necessaria, ob rationes, quas idè S. Abbas Nilus affert, cùm ait: *Consulendum est iis, qui nuper à mundi tumultu discesserunt, vt quietem & silentium colant, caueantq̃, ne frequentius in publicum prodeundo vulnera per sensus accepta cogitationes renouent, neq̃ antiquis peccatorum similitudinibus alias formas adiungant: mens enim eorum, qui nuper à militia discesserunt, similis est corpori ex diuturno morbo conualescere incipienti, quod, nõdum viribus confirmatis, qualibet affectio grauiorè in morbum appellit.*

Bern. ser. Vnde S. Bernardus hac eadem de re
6. ad solorem. loquens: *Omnis, inquit, noua conuersio adhuc pristina vitæ habet permissionè.*

Quare cùm isti Ægypti farina sint adhuc aspersi, meritò cautiore & prudentiores esse debebunt, ne in eadem desideria, & affectus earum rerum

rerum recidant, quas semel in mundo reliquerunt.

Sed vt ad Abnegationem carnis, vnde sumus digressi, redeamus, de qua hoc capite agere instituimus, animaduertendum est, vt indiscretio & imprudentia in maceranda carne meritò reprehenditur propter impedimenta, quæ rerum maioris momenti exercitationibus afferre solet; ita nimia prudentia & discretio in hac parte vituperatur; hæc enim multos in manifesta sæpè coniicit pericula, qui sub boni alicuius prætextu incurrunt damnum planè irreparabile. Huiusmodi fortasse posset esse illud, cum quis ad conseruandam corporis valetudinem, anxie commoditatibus ac relaxationibus quibusdam inhiat, quæ non solum suæ professionis statui consentaneæ non sunt, sed & corporis valetudini, quam tanto studio procurat, obsunt; & ipsi etiam spiritali mentis sanitati, quæ omnibus aliis

D. Augu.
in Reg.
cap. 23.

aliis rebus præferenda est, non leue
damnum afferūt. Hinc experimen-
to discimus, non reperiri homines
magis ægros, quàm eos, qui vt ægri-
tudinem vitent, sub titulo & prætex-
tu inualetudinis, suorum se cōmo-
dorum & appetituum seruituti tra-
dunt. *Etiamsi noceat, dicit S. Augusti-
nus, prodesse credunt, quod delectat.*

Illud præterea hoc loco obseruā-
dum est, nos corpori nostro non nisi
duo debere, vitam nimirum & vale-
tudinem, illa necessaria, hæc autem
conueniens est: necessaria illa est,
propter obligationem, qua tenemur
corpori nostro subministrare ea, quæ
ad vitam sunt necessaria. Altera verò
est conueniens; sanitas enim corpo-
ris ad conseruationem ipsius vitæ,
multarumq; rerum ad Dei gloriam
& cultum spectātium executionem
& effectiōem plurimum iuuat. To-
ta difficultas in eo versatur, quod tā
in iis, quæ ad vitam necessaria sunt,
procurandis, quàm in corporis no-
stri

stri valetudine conseruanda, irrepit
plerumq; nescio quæ delectatio sen-
sualis. Vnde sæpè fit, vt sub prætextu
conseruandæ aut recuperandę vale-
tudinis corporalis, ea ipsa, quæ vale-
tudini valdè obsunt, auidè appeta-
mus. Quare quod ad vitæ necessita-
tè attinet, ita nos S. Basilius instituit:
*Illud diligenter animaduerti debet, ne
per causam necessitatis corporis eò impin-
gamus, vt voluptatibus seruiamus.*

S. Basil.
in Con-
stit. Mo-
nast. c. 4.

Quod autem ad corporis valetu-
dinem spectat, similem quoque de-
tegit fraudem Bernardus, cùm ait:
*Sunt omnia bona corporis, quæ ei solum-
modo debeamus, sanitas. Sed hîc fouea
est, quæ nolo vos lateat. Insidiatur enim
voluptas sanitati, & tam subtili mali-
gnitate prosequitur, vt vix eam quis vel
possit cauere, vel nouerit. Quia si volu-
ptati seruitur, non sanitati, hoc iam de
natura nõ est, sed sub natura, quæ morti
manus dat, cùm magistram constituit
voluptatem.* Hæc S. Bernardi verba
meo

D. Bern.
serm. de
triplici
bonorũ
genere.

meo iudicio tanti sunt ponderis, ut nesciam, an huic rei, quã tractamus, vel vtilius quidquam, vel conuenientius addi possit.

His ergo contentus caput hoc concludam, si hoc tantum addidero, quemadmodum, meã quidem sententiã, maior calamitas non est, quã si homo naturã liber, seipsum spontè tam crudeli tyranno in seruitutem tradat, quã est caro nostra; ita vicissim maximæ puto esse felicitatis, qua quis in hac vita frui potest, excutere semel totis viribus à ceruice intolerabile hoc iugum carnis, suarumq; passionum, ita vt ordinariè nõ secundum peruersas carnis leges, sed secundum rationẽ ac spiritum gubernetur & viuat. Quod & Plato licet gentilis intellexisse videtur in Phædone, & Plutarchus cum ait: *Beatũ esse à seruitute carnis liberari, & à passionibus eam comitantibus.* Quia verò de hac materia, capite tertio, titulo de mortificatione exteriori, dis-

serui-

seruimus, simulq; varia aduersus hanc
& alias fraudes, quæ circa Abnega-
tionem carnis occurrunt, remedia
præscripsimus, huic capiti finem im-
ponam, cunctos quàm possum ma-
ximè rogans, vt eò diligentius huius
rei studio sese dedât, quò magis hoc
tam præclarum opus est necessariũ.

CAPVT XI.

*De Abnegatione anima, & in specie vo-
luntatis nostræ, vt principalis il-
lius potentia.*

VANQVAM carnis &
passionum eius abnega-
tio, vt dictum est, magni
sit momenti, animæ tamē
abnegatio tantò est ea superior, quā-
tò hæc ipsa pars hominis corpore
nobilior ac præstantior est. Quem-
admodũ enim equus, quamuis in-
domitus & effrenis, si tamen strenuũ
ac peritum habeat equitem sibi in-
fidentem, nemini nocet: sic etiam

COR-